

одържалъ дрехитѣ си. Затова, когато излизалъ на улицата, следъ него тръгвала тълпа любопитни и всѣки искалъ да го пипне и се увѣри, дали изобщо има мускули върху коститѣ му. А когато излизалъ на сцената и се покланялъ, изглеждало, като че ли краката му ще се отдѣлятъ, и тѣлото му ще се раздроби на купѣ кости. Главата му, особено голѣма, се крепѣла на много тънъкъ, дълъгъ и сухъ вратъ. Косата му била дълга, черна и кждрава, а лицето — слабо, продълговато, бледо и строго, съ дълбоки гънки около беззжбата му и хлътнала уста. Челото му било високо, широко и четвъртито, ушитѣ — грамадни, погледътъ — орловъ, веждитѣ — силно извити, носътъ — голѣмъ и гърбавъ. А тѣлосложението му като че било нарочно нагодено за постигане голѣма техника. Лѣвото му рамо било повисоко отъ дѣсното, затова правѣлъ впечатление, че дѣсната му ржка била по-дълга отъ лѣвата. Гъвка-

востъта на неговитѣ стави била изумителна, и цѣлъ изглеждалъ като разглобенъ. Той така умѣлъ да разтѣга китката и прѣститѣ си, щото, безъ да мѣсти ржката си, използвалъ почти всички позиции на цигулката. Крайнитѣ стави на прѣститѣ на лѣвата ржка, които допиратъ струнитѣ, той можелъ да движи въ страни, безъ да помръдва ржката, и то съ необикновена

Паганини—кариатура отъ Ал. Добриновъ